

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-1766

לפני כבוד חברי הוועדה:
תמר שטיינר, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: **אנסטסיה בע"מ מס' 511052466**
ע"י ב"כ מר/גברת שמואל אלגרנטי

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע

1. העוררת היא חברה העוסקת בייצור טקסטיל באופן שבו היא מפתחת את מוצריה בישראל, מייצרת אותם בסין ומוכרת אותם ללקוחותיה בארצות הברית. העוררת מפקחת על הייצור המתבצע כאמור בסין לאורך כל שלביו, ובסיומו נמכרים מוצריה ללקוחותיה בארצות הברית היישר מסין.
2. ביום 17.11.2020 ולאור ירידה במחזורים אותם חוותה, הגישה העוררת בקשה למענק בעבור תקופת זכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, וזאת בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן: "חוק הסיוע"). בעבור בקשה זו קיבלה העוררת מקדמה בסך 300,000 ₪ ע"פ הוראת חוק הסיוע.
3. בקשת העוררת למענק נדחתה ע"י המשיבה ביום 11.1.2021 מן הטעם שלא ניתן לבקש לבצע התאמות בנוסחת חישוב המענק הקבועה בחוק בהתאם לנתוני העסק הפרטניים (להלן- **החלטת הדחיה**). על החלטה זו הגישה העוררת השגה ביום 18.1.2021 אשר נדחתה ע"י המשיבה ביום 24.3.2022 שכן לטענתה אין מדובר בעסקה ע"פ חוק מע"מ, אי לכך נטרול עסקה זו מתוך תקופת הבסיס אינו מזכה את החברה במענק. כמו כן ולמען הזהירות טענה המשיבה כי לא נמצא קשר סיבתי בין הירידה הנקודתית בהכנסות העוררת לבין משבר הקורונה.
4. מכאן הערר אשר בפנינו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ההליכים בפני וועדת הערר

5. במסגרת הערר הגישו הצדדים כתבי טענות מטעמם, וביום 5.9.2022 התקיים דיון בפני הוועדה בהרכבה הקודם. נוכח השאלות שעלו במהלך הדיון, התבקשו הצדדים להגיש לאחריו השלמות טיעון מטעמם וכך עשו.

6. במקביל להליכי הערר המתנהלים בפנינו, התנהל הליך במשרדי מע"מ אשר יש בו כדי להשפיע על המחלוקת המשפטית שנדונה בפנינו, ועל תוצאותיה:

6.1. ביום 24.11.22 מנהל תחום ביקורת חשבונות במשרדי מע"מ ת"א 2 (הוגשה לתיקי הערר שבכותרת במסגרת הודעה מטעם העוררת מיום 25.1.2023) קבע כי עסקאות העוררת אינן בהגדרת עסקה לפי חוק מע"מ. עוד קבע כי:

"מאחר שהבדיקה העלתה כי מרבית פעילות החברה מתבצעת בחו"ל משלב ייצור המוצרים כיום בסין וכלה בשיווקם כיום ללקוחות בארה"ב, **הרי שאין מדובר בעסקה המתבצעת בישראל וזאת לפי ס' 2 ו 14 לחוק מע"מ.**" (ההדגשות אינן במקור ש.ת.)

6.2. על קביעה זו הגישה העוררת ביום 26.12.2022 השגה לממונה מע"מ אשדוד (להלן: "הממונה") אשר נדחתה ביום 20.6.23 לפי ס' 82 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו – 1975 (להלן: "החלטת הממונה" ו "חוק מע"מ" בהתאמה).

6.3. במסגרת החלטת הממונה הלה קבע כי אין לקבל את עמדת העוררת על פיה ייצור מוצרים בסין ושיווקם ללקוחות החברה בארה"ב מגבשים את יסוד ה"רכישה" לפי חוק מע"מ ולפיכך עסקאות העוררת אינן עומדות בגדר עסקה לפי חוק מע"מ. עוד קבע הממונה בס' 6 להחלטה כי:

"טענות המשיגה כי העסקה בוצעה בישראל הינן בניגוד לאמור בסעיפים 2 ו 14 לחוק מע"מ ולכן **אינה עומדת בהגדרת עסקה לעניין מע"מ.**" (ההדגשות אינן במקור ש.ת.)

7. ביום 4.9.23 קיימה הוועדה, בהרכבה הנוכחי, דיון נוסף, במהלכו הבהירה העוררת כי חרף דחיית פרשנותה כאמור ע"י המשיבה, וקביעת הממונה שלעיל, אין בכוונתה לערער על החלטת הממונה לבית המשפט המחוזי.

8. נוכח האמור, התבקשה העוררת במסגרת החלטת הוועדה מיום 4.9.2023 לשקול את עמידתה על הערר דנן, ובפרט לאור עמדת הוועדה בערר אחר שהתנהל בפניה אשר דומה לנסיבות תיק הערר שבכותרת (ערר 1496-22 **מוגוגו בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 7.2.2023) (להלן: "עניין מוגוגו").

9. ביום 18.9.2022 הודיעה העוררת כי על אף האמור היא עומדת על הערר שהגישה, ומכאן החלטתנו שלהלן.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טענות העוררת בקליפת האגוז

10. **ראשית**, לטענת העוררת שאלת סיווג עסקאות העוררת וחובת הדיווח עליהן למע"מ ע"פ חוק מע"מ אינה קשורה כהוא זה לעניין קביעת זכאותה למענק. משכך, ככל שנפגעה מהתפשטות המגיפה בשיעורים הקבועים בחוק, יש לראות בה כזכאית למענק. כך לדידה, מטרותיו של חוק מע"מ שונות ואינן משתלבות עם תכליתו של חוק הסיוע - מתן פיצוי לכלל העוסקים הפועלים בישראל ונפגעו מן המגפה.

11. **שנית**, טוענת העוררת כי המשיבה נתנה את החלטתה בה רק ביום 24.3.2022 וזאת למרות שההשגה הוגשה ביום 18.1.2021 איחור המצדיק כשלעצמו את קבלת השגתה.

עיקר טענות המשיבה

12. **ראשית**, נטען כי להגדרת החלק העיקרי בהכנסות העוררת כעסקאות שאינן באות בגדרי "עסקאות" ע"פ חוק מע"מ יש השפעה ישירה על זכאותה של העוררת למענק מכוח חוק הסיוע. לטענת המשיבה יש לנטרל את ההכנסות אשר דווחו בשגגה כ"עסקאות פטורות" מחישוב "מחזור העסקאות" לפי חוק הסיוע, ומכאן ניתן לראות כי לא קיימת ירידה מזכה לצורך זכאות למענק.

13. **שנית**, טענה המשיבה כי העוררת לא דיווחה על הוצאות בסך של כשלושה מיליון ש"ח שהוצאו לצורך הפקתן של הכנסותיה הפטורות עליהן דווחה כאמור למע"מ. זאת בניגוד לחובה הקבועה בחוק על פיה נדרש להצהיר הן על תשומות חייבות והן על תשומות פטורות. לטענתה, דיווח על הוצאות אלו היה מקטין את מקדם ההוצאות הקבועות שבנוסחה, כך שגובה המענק אותו יכולה היתה לכאורה העוררת לקבל עומד על סך 360,000 ₪ ולא 500,000 ₪ כפי שביקשה העוררת.

14. **שלישית**, לעניין האיחור בשלב ההשגה טענה המשיבה כי העוררת מושתקת מלטעון נגד האיחור כיוון שלא הגישה ערר מיד עם חלוף המועד; כי המועד לקבלת החלטה נקבע ללא סנקציה בצידו בכוונת מכוון, כך שבהתאם לפסיקת בתי המשפט, מדובר במועד מנחה שאי קיומו אינו מוביל לפסילת ההחלטה; כי המחוקק נמנע במכוון מלקבוע סנקציה, בשל העומס חסר התקדים אשר הוטל ועדיין מוטל על כתפי המשיבה; כי העוררת קיבלה מקדמות ולא הצביעה על נזק שנגרם לה עקב האיחור; וכי ניתן לרפא את הפגם שבאיחור באמצעות פסיקת הוצאות או הימנעות מפסיקת הוצאות במקרה שבו הערר אינו מוצדק.

דיון והכרעה

15. לב המחלוקת אשר התגלעה בין הצדדים היא האם לקביעת הממונה יש נפקות לעניין זכאותה של העוררת למענק מכוח הסיוע, משעה שנטרול עסקאות אלו ממחזור העסקאות מביא לירידת מחזורים אשר אינה מזכה במענק.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ס' 7 לחוק - הגדרת "עוסק" הזכאי למענק

16. סעיף 7 לחוק הסיוע מונה שורה ארוכה של הגדרות המפנות להגדרות מונחים מחוקי מס אחרים כגון חוק מע"מ, חוק יסודות התקציב התשמ"ה - 1985, ופקודת מס הכנסה [נוסח חדש], לא מרובד (להלן: "הפקודה"). מסעיף ההגדרות ניתן ללמוד ביתר שאת על קביעת המדיניות הכלכלית בה נקט המחוקק כלפי ציבור מבקשי המענק.

17. נביא להלן את ההגדרות הנוגעות לענייננו (ההדגשות אינן במקור ש.ת.):

"עוסק" מוגדר ברישא לס' 7 לחוק לצורך קביעת הזכאות למענק:

"חייב במס כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף" (ההדגשות אינן במקור ש.ת.)

"חייב במס" בחוק מע"מ מוגדר בס' 1 לחוק מע"מ:

"עוסק, מלכ"ר, או מוסד כספי"

ובהמשך לכך, "עוסק" בחוק מע"מ מוגדר כ:

"מי שמוכר נכס או נותן שירות במהלך עסקיו, ובלבד שאינו מלכ"ר או מוסד כספי, וכן מי שעושה עסקת אקראי."

הגדרה נוספת הרלוונטית לענייננו: היא ההגדרה של "מחזור עסקאות":

"מחזור עסקאות" –

(1) לגבי מי שאינו מוסד ציבורי זכאי – מחזור עסקאות של עוסק, כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף, למעט מכירות הוניות ועסקאות שדווחו בידי הקונה לפי סעיפים 20 או 21 לחוק מס ערך מוסף;

(2) לגבי מוסד ציבורי זכאי – הכנסה כהגדרתה בפקודה;

"מחזור עסקאות בשנת 2019" – מחזור עסקאות כפי שדווח לרשות המסים בישראל על פי דין לגבי שנת 2019, ולעניין כל אחד מאלה, מחזור העסקאות כמפורט לצדו:

(1) לעניין עוסק שפעילותו החלה אחרי יום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) – מחזור העסקאות שלו מיום 1 בחודש שלאחר יום תחילת הפעילות עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019), מחולק במספר חודשי הפעילות בשנת 2019 ומוכפל ב-12;

(2) לעניין עוסק הרשום כשותפות לפי חוק מס ערך מוסף או עוסק הרשום כעוסק אחד עם עוסק אחר לפי סעיף 56 לחוק האמור – לפי מחזור העסקאות המאוחד של השותפות או של העוסקים הרשומים יחד, לפי העניין;

"מחזור עסקאות בשנת 2020" – מחזור עסקאות כפי שדווח לרשות המסים בישראל על פי דין, מיום תחילת הפעילות ועד היום שלפני תקופת הזכאות, מחולק במספר חודשי הפעילות ומוכפל ב-12;

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

18. מלשון החוק אנו למדים כי על מבקש המענק לענות על הגדרת "עוסק" שבחוק המבוסס על הגדרת "עוסק" בחוק מע"מ, וכי בחינת מחזורי העסקאות אף היא מבוססת על מחזורי העסקאות של "עוסק" כהגדרתו בחוק מע"מ. (להשלמת התמונה ראה בהקשר זה גם את ס' 2 לחוק מע"מ הקובע את תחולת חוק מע"מ: "הטלת מס ערך מוסף ושיעורו", וכן ס' 14 לחוק מע"מ בפרק ד' "מקום העסקה").

19. סעיף ההגדרות אשר נקבע בחוק הסיוע, מבטא בראש ובראשונה מדיניות ממשלתית למתן מענקים לציבור עוסקים אשר בא בגדרי "עוסק" כלשונו בחוק הסיוע; סעיף זה מיישם עקרונות שונים כגון הפשטות היעילות, המהירות, הגמישות ונסיון העבר של המשיבה, והעניק ביד רחבה מקדמות לבעלי העסקים, ומנגד איזן את התקיימותם אל מול יסודות אחרים באמצעות הענקת סמכות רחבה לבדיקה שבדיעבד למשיבה; ניתן ללמוד כי המנגנון אשר נקבע בחוק מושפע באופן ישיר מהיקף ההגבלות אשר הטילה הממשלה על הציבור והעסקים בתקופות הזכאות השונות, וזאת על מנת לפצות את העסקים בעבור ירידת המחזורים אשר נגרמה כתוצאה מהתמודדות הממשלה עם התפרצות הנגיף. פועל יוצא מכך הוא כי קיימת הלימה בין היקפי המענקים אשר ניתנו לבין המגבלות אשר הטילה ממשלת ישראל על בעלי העסקים (ראה עניין מוגוגו לעיל, בפס' 53; לדיון נרחב בנושא ולמקורות ראה עניין מוגוגו לעיל בפס' 53-30 לפסק הדין ושפע המקורות המאזכרים שם).

האם עסק אשר אינו בבחינת "עוסק" לפי חוק מע"מ, אינו זכאי למענק מכוח החוק?

20. הוועדה סבורה כי התשובה לשאלה זו היא בחיוב, כי אכן מדובר בהסדר שלילי הנעוץ בשיקולי מדיניות ויעילות אשר נקבעו ע"י המחוקק. בבסיס מסקנה זו עומדים האדנים אשר הובאו זה מכבר בעניין מוגוגו לעיל בפס' 59-57 לפסק הדין אותם נביא למען הפשטות כלשונם:

"ראשית, מדברי ההסבר לחוק, פרוטוקולי הדיונים בוועדת הכספים בכנסת, ולשון החוק ניתן ללמוד כי המחוקק קבע מדיניות כלכלית ברורה, ונתן לה ביטוי בהוראות החוק ובחריגים אשר נקבעו בצדו. כך למשל, החריג המחוקק גופים מתוקצבים, קופות חולים, מוסדות פיננסיים ועוד מזכאות לקבלת המענק, וזאת על אף היותם עונים על הגדרת "עוסק" שבחוק מע"מ.

שנית, המחוקק קבע הסדרים ספציפיים לעוסקים ע"פ חוק מע"מ אשר על אף העובדה שאינם מדווחים למע"מ באופן שוטף, זכאים לקבלת המענק; ודוק עוסקים מסוג זה נכנסים בגדר "עוסק" שבס' 7 לחוק אולם אינם מדווחים דיווחים חודשיים למע"מ אלא אך בתום שנת המס: עוסקים פטורים המדווחים למע"מ בסוף שנת המס על הכנסותיהם בשנת המס, ועוסקים אשר מקום מושבם באילת (ראה ההסדר הקבוע בס' 7 לחוק, הגדרת "תשומות שוטפות" לעסק שמקום רישומו בעיר אילת).

בהסדרים ספציפיים אלה יש לתמוך במסקנה כי אכן מדובר בהסדר שלילי מקום בו המחוקק לא הגדיר מפורשות כי על אף שאין מדובר בעוסק כהגדרתו בחוק מע"מ, הינו זכאי למענק.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שלישית, ס' 7 לחוק מונה שורה ארוכה של עוסקים כהגדרתם בחוק מע"מ אשר על אף הגדרתם כ"עוסקים" בחוק מע"מ, יוחרגו מזכאות לקבלת המענק, וזאת בין היתר מן הטעמים הבאים:

"לעניין ההגדרה "עוסק" מוצע להחריג מרשימת מי שעשויים להיות זכאים למענק גופים שמתקצבים על ידי המדינה' במישרין או בעקיפין, וכן גופים שלממשלה בעלות מלאה או חלקית בה, וזאת מתוך תפיסה שאלה נשענים בדרך זו או אחרת על המדינה כמו כן מוצע להחריג מההגדרה חברות ממשלתיות, לנוכח השוני בין לבין חברות עסקיות רגילות בשל בעלות המדינה במניותיהן והתרומה שיש למעורבות הממשלה על פעילות, וכן את מי שעוסקו במכירת זכות במקרקעין שמהווה מלאי עסקי בידו או מי שבשנות המס 2019 ו-2020 חל בחישוב הכנסתו סעיף 8א' לפקודת מס הכנסה, בשל עבודה ממושכת שביצע במשך למעלה משנה; מוסדות פיננסיים שונים ותאגידים סטטוטוריים." (הצ"ח לעיל, בעמ' 453)

גם כאן, המחוקק בחר כעניין שבמדיניות, להחריג באופן מפורש סוגים שונים של "עוסקים", מטעמי מדיניות כלכלית, שכן ברור כי מי שלא בא בגדרי סעיף ההגדרות הרי שזכאותו למענק נשללת כלל ועיקר.

רביעית, כפי שהובא לעיל המחוקק בחר במנגנון פיצוי מהיר (זאת בין היתר ע"י מקדמות אשר חולקו תוך 14 יום מהגשת הבקשה למענק) אולם מנגד, העניק למשיבה סמכות לבדוק בדיעבד את זכאות מבקש המענק ל"מענק אמת". עסקים אשר אינם באים בגדר "עוסק" לפי חוק מע"מ, הלכה למעשה אינם מדווחים באופן שוטף למע"מ אודות עסקאותיהם, תשומותיהם ועוד.

חמישית, מהתיקונים אשר ביצע המחוקק בחוק במרוצת הזמן ניתן ללמוד כי ככל שהשתנתה המדיניות הכלכלית בחלוף הזמן ובהלימה לצרכים שונים אשר עלו בהתמודדות עם הימשכות התפשטות המגפה, תיקן המחוקק מעת לעת את הקריטריונים העומדים בבסיס הקביעה לזכאות למענק (תיקון מס' 1 לחוק לעיל, בדברי ההסבר עמ' 9-6), ואף חוקק חקיקה נוספת אשר היה בה לסייע למקרים נוספים. [ראה למשל חוק החזר מקדמה בשל ביטול אירוע (נגיף הקורונה החדש), התשפ"א-2020 שם קבע המחוקק הסדרים להחזרי מקדמות לזוגות אשר התקשרו בחוזה על בעלי אולמות ועוד; רע"א 1389/22 ברוך נ' ג.י. על היס אחזקות בע"מ (25.4.2022) אשר ניתן בנושא זה].

בהקשר זה קבע כב' השופט הנדל בבג"ץ 5984/20 המון ווליום בע"מ ואח' נ' ממשלת ישראל, (ניתן ביום 3.11.2020) בפס' 3 לפסק הדין, כי:

"נקודת המוצא היא כי "לממשלה שיקול דעת רחב בהתוויית המדיניות הכלכלית בהתאם לראייתה את צרכי המדינה והמשק, סדרי העדיפויות, שיקולי תקציב ומכלול ההיבטים הנוגעים לעניין". הרשות המבצעת היא שמחזיקה במומחיות הנדרשת, והיא שנושאת – יחד עם הרשות המחוקקת – באחריות הציבורית להכרעות הנורמטיביות הגלומות במדיניותה החברתית-כלכלית." (ראה עוד קביעתו של השופט הנדל בבג"ץ 7901/21 העמותה לצמצום פערים חברתיים – הבית החברתי נ' שר האוצר (12.1.2022))

וכן קביעתו של כב' השופט גורמן מהעת האחרונה בהקשר זה בעניין ברקת לעיל בפס' 56:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"אילוץ תקציב מחייבים קביעת קריטריונים למתן מענק בשל פגיעת נגיף הקורונה. קביעת קריטריונים מסוג זה, שמורה למחוקק."

(עמ"נ (מרכז) 54772-06-22 מגדלי ברקת חברה להקמת מבנים בע"מ נ' רשות המיסים בישראל, ניתן ביום 30.11.22 (פורסם בנבו) (להלן: "עניין ברקת") בפס' 56 לפסק הדין).

21. מכל אשר הובא לעיל, הוועדה סבורה כי מדובר בהסדר שלילי המגשים את המדיניות הכלכלית שקבע המחוקק בחוק. מכל אלה ומלשון החוק גופה ניתן להניח קיומה של חזקה חלוטה אשר אינה ניתנת לסתירה כי עוסק אשר אינו בא בגדרי הגדרת "עוסק" שבחוק לרבות ההגדרה שבחוק מע"מ, או לחילופין נמנה על החריגים להגדרת עוסק שבחוק, אינו זכאי למענק.

22. פועל יוצא מכך כי עסקאות אשר אינן עונות על הגדרת "עסקה" בחוק מע"מ ובהלימה לכך גם אינן עונות על הגדרת "עסקה" בחוק הסיוע, אינן יכולות להיחשב כחלק ממחזור העסקאות של העוסק לצורך קביעת זכאותו למענק, ויש לנטרלן ממחזור העסקאות.

מן הכלל אל הפרט

23. כפי שהובא לעיל העוררת עוסקת בפיתוח ייצור ושיווק טקסטיל. 82% מעסקאותיה בשנת 2019 דווחו למע"מ כעסקאות פטורות, וכ - 62% מעסקאותיה במהלך שנת 2020 דווחו כעסקאות פטורות.

תוצאות דיווח העוררת למע"מ אודות עסקאות פטורות

24. בהתאם להחלטת הממונה העוררת לא הייתה אמורה לדווח למע"מ בגין עסקאותיה הפטורות ככאלה, והלכה למעשה לא נדרשה לדווח עליהן למע"מ כלל, בעודן לא עונות כאמור על הגדרת "עסקה" לפי חוק מע"מ. משכך, ומשעה שחוק הסיוע נשען בין היתר וכפי שהובא לעיל על עמידת העוסק בהוראות חוק מע"מ, הוועדה סבורה כי עמידת הדיווחים למע"מ אשר הוגשו על ידי העוררת לצורך בחינת זכאותה הינם שגויים ונדרש לתקנם בהתאם לקביעת הממונה.

25. פועל יוצא מקביעה זו הוא כי נדרש לנטרל את ההכנסות הפטורות מדיווחי המע"מ (לגביהן כאמור ניתנה קביעת הממונה) של העוררת בבחינת מחזור תקופת הבסיס ומחזור תקופת הזכאות. נטרול זה כפי שיפורט להלן משפיע באופן משמעותי על זכאותה של העוררת למענק מכוח חוק הסיוע כדלקמן:

מחזור תקופת הבסיס ספטמבר - אוקטובר 2019		מחזור תקופת הזכאות ספטמבר – אוקטובר 2020		שיעור ירידת המחזורים	
לפני נטרול	אחרי נטרול	לפני נטרול	אחרי נטרול	לפני נטרול	אחרי נטרול

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3%	96%	123,738	123,738	127,918	3,368,259
----	-----	---------	---------	---------	-----------

26. הנה כי כן, נטרול העסקאות הפטורות ממחזור העסקאות של העוררת אינו מקנה לעוררת זכאות למענק מכוח חוק הסיוע, שכן אינה עומדת בשיעור הירידה המינימאלי הקבוע בחוק הסיוע לצורך זכאות למענק.

עמדת הפסיקה לגבי אי מתן החלטות בהתאם למועדים שנקבעו בחוק התוכנית לסיוע כלכלי

27. בחוק נקבע כי על המשיבה לקבל החלטות בהשגה בתוך 120 ימים, אולם לא נקבעה סנקציה בשל אי עמידה במועדים שנקבעו בחוק.

28. בעניין פודולסקי קבעה כבוד השופטת דפנה ברק ארז כי:

"במכלול הנסיבות, ובהתחשב בשיקול של העומס המוטל על ועדת הערר כמו גם בשיקול של הקופה הציבורית, אני סבורה כי חריגה מהמועד הקבוע בסעיף 20(א)(1) לחוק הסיוע הכלכלי אינה מחייבת את קבלת ההשגה באופן אוטומטי כאשר אין מדובר בעיכוב משמעותי (ראו לעניין זה: ברק-ארז, בעמ' 414-415). לצד זאת, יש בהחלט מקום לייחס משקל נכבד לעיכוב במתן ההחלטה בהשגה, בפרט כאשר מדובר בעיכוב משמעותי. בהיקש מסעיף 6(א) לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958, ניתן לומר כי אי-עמידה במועד הקבוע לא תביא אמנם לקבלת ההשגה באופן אוטומטי, ואולם במקרה זה על רשות המיסים יוטל נטל הראיה להוכיח כי ההחלטה על דחיית ההשגה הייתה נכונה, מבלי שחזקת התקינות המינהלית תעמוד לימינה." (בר"מ 7502/22 רשות המיסים נ' בוריס פודולסקי, ניתן ביום 22.1.23 להלן: "עניין פודולסקי") בפסקה 24 לפסק הדין. ראה גם פס' 20 לבר"מ 1692/23 קבוצת ברקת יזמות והקמת מבנים בע"מ נ' רשות המיסים, ניתן ביום 27.7.2023).

29. במקרה דנא, העוררת הגישה את ההשגה ביום 18.1.21 בהן התקבלה החלטת המשיבה ביום 24.3.2022 קרי באיחור של כ 310 ימים מהמועד בו נדרשה המשיבה ליתן החלטה ע"פ הקבוע בחוק.

30. נוכח קביעת הממונה בעניינה של העוררת, באופן המאיין את זכאותה למענק מכוח חוק הסיוע, הרי שמלכתחילה העוררת אינה זכאית למענק ולכן אין מקום להורות על קבלתו רק בשל האיחור במתן ההחלטה בהשגה. נדגיש עוד כי החלטתנו אינה מסתמכת על חזקת התקינות המנהלית. במקרה זה בחנו את הטענות העובדתיות והמשפטיות שהועלו על ידי הצדדים, כאשר קביעותנו בסוגיות שבמחלוקת הן לגופו של עניין (ראו עמ"נ (באר שבע) 28990-09-22 י. ע. פ. - יצחק עפר ופיתוח בע"מ נ' רשות המיסים בישראל (פורסם בנבו, 26.02.2023), פס' 16).

סוף דבר

31. אנו קובעים כי דין הערר להידחות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. על העוררת להשיב למשיבה את סכום המקדמות ששולם לה, בצירוף הפרשי הצמדה בהתאם להוראת סעיף 16(א) לחוק הסיוע וזאת בתוך 90 ימים ממועד מתן החלטה זו.

33. כפי שהובא לעיל, מלכתחילה העוררת לא היתה זכאית למענק. העוררת לא חלקה על קביעת הממונה ובאופן תמוה עמדה על ניהול הערר שבכותרת. מטעמים אלה ונוכח התוצאה אליה הגענו, אנו קובעים כי העוררת תישא בהוצאות המשיבה בסך 5,000 ₪. סכום זה ישולם למשיבה בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית עד למועד התשלום בפועל.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ד, 11/01/2024, בהעדר הצדדים.

1766-22

ברוך ברוכי, רו"ח, רו"ח
חבר

תמר שטיינר, עו"ד
יו"ר הוועדה